

NOTTEBOEM

ACTUEEL uitgave Oktober 2020

Inhoud

Ouder worden - door Dhr. Laurent Roossens.....	2
In de kijker	5
Bewonersnieuws.....	6
Platina voor dhr. en mevr. Van Eesbeeck :.....	7
Gedichtenhoek	8
Zeemansverhalen door Sparks +.....	9
Intussen in De Meander.....	11
Geschiedenis van de wijk – Alex Elaut	11
Bezoek van Groen	18
September in beeld.....	19
In de buurt.....	26
Facebook pagina : Er is nog leven in de woonzorgcentra	26
Oproep Kaartclub	27
Oproep Riksja.....	27
Activiteitenkalender	28
Team wonen en leven – bericht van een jong gepensioneerd excollega.....	29

Ouder worden - door Dhr. Laurent Roossens

Het begrip ‘oud’ hangt niet samen met het bereiken van een bepaalde leeftijd. In vele boeken en geschriften wordt gesproken over het begin van een nieuwe levensfase. Wij beëindigen of verminderen dan onze beroepsbezigheden, maken een balans op en stellen ons nieuwe doelen. Voor Hermann Hesse, die we in dit artikelje graag citeren, is oud zijn een taak die we even serieus moeten nemen als alle andere op ons levenspad. Laten we in het kort enkele levensfasen naderbij bekijken. Ik heb mij laten inspireren door J. De Visscher in Over de Levensloop.

In onze wonderlijke kinderjaren gingen we de wereld stilaan begrijpen omdat we de dingen om ons heen leerden kennen en dankzij onze moedertaal leerden benoemen. We leefden gevoelsmatig in sterke verbondenheid met onze omgeving. Deze gevoelswereld en het affectief karakter van de dingen om ons heen groeiden echter uit elkaar naarmate onze kennis toenam. De taal die onze moeder ons leerde en die ons sterk aan haar bond, gaf ons ook de mogelijkheid dingen te benoemen die los van haar stonden. Wij beseften dat onze moeder niet alleen aan ons toebehoorde, maar dat we haar liefde moesten delen. Zo kwam gaandeweg het inzicht dat wij zelfstandig en gescheiden van anderen bestonden.

Onze kinderjaren zijn erg belangrijk, want ze zijn de basis waarop ons leven verder vorm kreeg. Hermann Hesse heeft op ontroerende wijze zijn kindertijd bezongen in het gedicht Du bist mein fernes Tal. De eerste regels in onze taal luiden:

Jij bent mijn verre vallei
Betoverd en verborgen
Vaak heb je mij in nood en pijn
Toegewuifd uit je schaduwland
En met je elfenogen naar mij opgekeken
Zodat ik in een kort moment van vervoering
Me weer helemaal in jou verloren waande

De kindertijd waarin we de wereld leerden kennen en begrijpen, werd gevolgd door de puberteit. Dit was een periode van verwarring, verwachting en van de eerste

zinnelijke prikkelingen. De familiale harmonie werd verbroken en er kwamen verplichtingen en verboden. De vanzelfsprekende samenhang van onze leefwereld werd ontwricht en we voelden ons soms gekwetst en verloren. We ontwikkelden kennis en vaardigheden. Studierichting, beroepskeuze en andere beslissingen bepaalden mede onze toekomstige plaats in de maatschappij. Het vaderlijk gezag taande en we maakten ons vrij van ouderlijke invloeden. Onze eigen persoonlijkheid ontwaakte samen met de fascinatie voor die Andere.

Na de onderwijs- of beroepsopleiding brak de tijd aan van volwassenheid en het nemen van beslissingen. Die beslissingen konden wij ditmaal in vrijheid nemen en wij waren ons bewust van de draagwijdte ervan. We ervoeren de beperkingen van onze vrijheid, want we moesten niet alleen met onszelf rekening houden maar ook met de omgeving, in het bijzonder met onze partner die we onze toewijding hadden beloofd. Onze vrijheid werd gekleurd door plichtsgevoel en in ons handelen groeide een ethisch besef.

In een volgende levensfase vonden we voldoening en zingeving. Door onze krachten en ons streven te richten op concrete doelen konden we moeilijkheden overwinnen en onverwachte tegenslagen en pijn het hoofd bieden. In ons leven met de Andere was liefde het toverwoord, een onvoorwaardelijke gerichtheid naar elkaar, vaak samengaan met een verlangen naar kinderen. Meer en meer werden we ook ingeschakeld in het sociale leven. Stilaan kwamen we tot het inzicht dat we deel uitmaakten van een groter geheel dat zin gaf aan ons leven: de cultuur en beschaving waarvan we deel uitmaakten, met bijvoorbeeld waarden als naastenliefde en solidariteit. We voelden ons geborgen in een systeem van zingeving dat onze eigen beperkingen en vergankelijkheid oversteeg.

Dan kwam de levensfase waarin we het rustiger aan zouden doen. We waren nog steeds actief, maar onze doelstellingen kregen een andere invulling. We richtten ons op nieuwe activiteiten waar we vaak vroeger al naar uitgekeken hadden. Toch moesten we ook leren mensen en dingen los te laten. Wij voelden droefheid om het verlies van onze ouders, levenspartner, familieleden, vrienden en kennissen. Onze kinderen waren al uitgevlogen en het werd stil om ons heen. Delphine de Vigan schreef in *Les Gracitudes* terecht dat ouder worden leren verliezen is.

We verloren het vermogen om ons zelfstandig ver te verplaatsen. Het huis waarvoor wij tezamen hadden gespaard werd te groot en was de oorzaak van veel zorgen. Wij kwamen terecht in een nieuwe leefomgeving, een woonzorgcentrum waar wij een nieuwe sociale omgeving zouden vinden. Dit was soms tegen onze zin,

omdat we ons afhankelijk voelden en omdat alles wat wij zelfstandig samen hadden verworven en waarvoor wij hadden gewerkt en gevochten, grotendeels verloren ging. Onze kinderen hadden een heel andere smaak, bijvoorbeeld wat betreft boeken, muziek en zelfs huisinrichting en meubilair. Wij trachtten onszelf te blijven.

Tenslotte moesten we leren ons levenseinde te aanvaarden: een aartsmoeilijke opgave. Hermann Hesse wijst ons troostend de weg in zijn gedicht Welkes Blatt :

Elke bloesem wil tot vrucht,
Elke ochtend avond worden,
Niets is eeuwig op aarde
Alles verandert en vlucht.

Ook de mooiste zomer wil
Ooit herfst en verwelking voelen
Hou je geduldig stil, jij blad,
Als de wind je mee wil voeren

Speel je rol en verzet je niet
Laat het rustig gebeuren.
Laat de wind die je los zal breken
Je dwarrelend huiswaarts dragen.

- Dhr. Laurent Roossens -

In de kijker

Vrijdag 2 oktober : Concert Raf en Herman om 14u30 in Café Biart

Raf Stroobants en Herman Dils brengen voor jullie Franstalige liedjes en zorgen voor een gezellige sfeer. Sluit gerust aan voor een zalige namiddag.

Maandag 12 oktober om 14u30 : Lancering Hartverwarmers

Korte voorstelling boek. Ontdek deugdlozende activiteiten voor woonzorgcentra.

Hartverwarmers is de bestemming voor zinvolle tijdsbesteding en de thuis van toonaangevende begeleiders wonen en leven. Daarna volgt een virtuele receptie met andere woonzorgcentra, virtueel museum bezoek en nog veel meer.

Vrijdag 23 oktober : Accordeon concert om 14u30

Kom genieten van de prachtige muziek in Café Biart.

Donderdag 29 oktober : Schoenenverkoop VAGO in de Nottebohmzaal

Corona proof schoenen passen voor dames en heren. Per leefgroep bubbel zal er een moment voorzien worden waarin u schoenen kan passen. In de week wordt er bevraagd door het team Wonen en leven wie hiervoor interesse heeft. Pasmoment samen met familie ? dat kan ook , we voorzien hiervoor ook een apart moment.

Vrijdag 30 oktober : Mosselvestijn in Café Biart

Aangezien door corona we dit jaar niet op verplaatsing mosselen konden gaan smullen. Brengen Chef Eric en zijn team de mosselen naar jullie. Kom lekker genieten van mosselen met frietjes in Café Biart samen met de bewoners van je leefgroep.

Team wonen en leven zal nog langskomen per leefgroep om u deelname al dan niet te bevestigen. Om 11u30 zijn jullie welkom in Café Biart.

Het mosselvestijn is enkel toegankelijk voor bewoners.

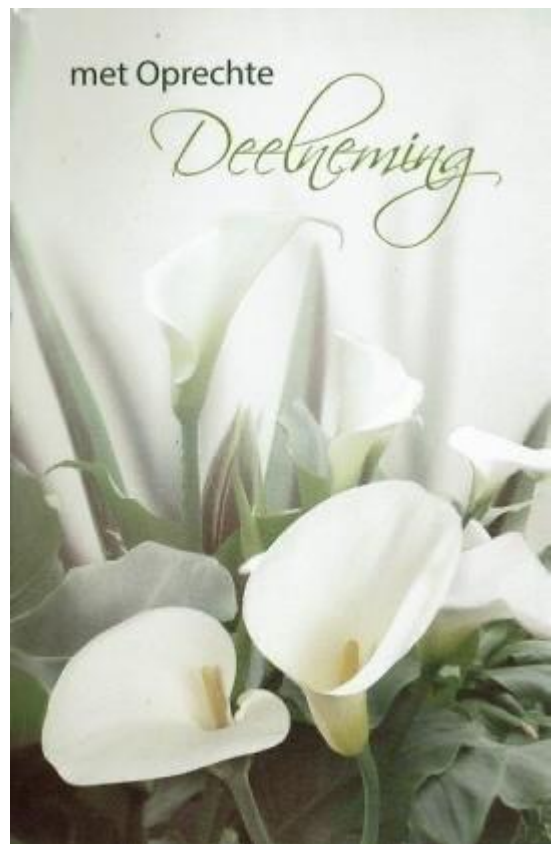
Bewonersnieuws

We namen afscheid van :

Mevr. Elise D'Haese. Mevrouw D'Haese is in het ziekenhuis overleden op donderdag 10 september 2020. Mevr. is 94 jaar geworden. Zij verbleef sinds april 2014 in leefgroep 2A.

Mevr. Josephina De Jonck is hier overleden op zaterdag 26 september 2020. Zij was 92 jaar. Mevr. De Jonck woonde hier sinds juli 2014 in leefgroep 1B.

Onze gedachten zijn bij de familie, vrienden en kennissen van Mevr. D'Haese en Mevr De Jonck.

We verwelkomen :

Mevr. Ziegler Fanny K003

Welkom!

We vieren de verjaardag van:

3/10 Dhr. Paul Moreau

26/10 Dhr. Jos Elswijck

*Gelukkige
verjaardag!*

**Platina Jubileum – 70 jaar gehuwd op 2 oktober 2020
dhr. en mevr. William van Eesbeeck en Monique van de Maele
Van harte gefeliciteerd !!!**

Dat verdient een bloemetje....
en een fles champagne
uiteraard.

Feesten zullen we pas kunnen
doen als de maatregelen het
toelaten.

Gelukkig kan het wel in
beperkte familiekring, zodat er
toch gevierd kan worden.

Gedichtenhoek

Opzoek naar dichters !

Zoals u ziet is onze gedichtenhoek deze maand wat leeg. Schrijft of leest u graag gedichten ? Dan mag u ons zeker uw zelf geschreven gedichten of gedichten die u mooi vindt doorgeven. Spreek gerust iemand aan van Wonen en Leven.

Geef mij maar een druppel
Een druppel met hoop
Geef mij maar een korrel
Een korreltje licht
Geef mij maar een blaadje
Een blaadje vol leven
Geef mij alles positief wat de wereld te bieden heeft.

- Yasmin Pieters -

Zeemansverhalen door Sparks +

New York was altijd een aantrekkelijke haven en in die jaren 50, was de economische situatie heel goed, het kon niet op. Voor ons was het wel een beetje duur de dollar stond toen 3,60 gulden ongeveer BF 48.

We lagen meestal in Hoboken New Jersey aan de rechterkant van de Hudson River en aan de overkant zag je Manhattan's sky-line.

De verbinding tussen de overkant ging via de Holland tunnel, die veel gelijkenis vertoont met de Waasland tunnel alhier en de Maastunnel in Rotterdam, alle drie dezelfde gele tegeltjes.

De tunnels zijn geopend respectievelijk in 1927, 1933 en 1943, de laatste vertraagd door het bombardement in Rotterdam.

Manhattan gezien vanaf het vrijheidsbeeld

Vaak gingen we naar de British Merchant Navy Officers club in het Astor Hotel, daar was het iets goedkoper en bovendien als er een Engels passagiersschip lag van de Cunard line, dan bracht het scheepsorkest van een van de schepen dansmuziek in het hotel, dus dat was ambiance.

De enige vereiste was dat je in uniform kwam, zodat ze het verschil konden zien tussen de zeevarenden en de hotelgasten.

Het Astor hotel was een oud Engels hotel en gevestigd op Times Square heel gemakkelijk te bereiken met de subway, jammer genoeg bestaat het niet meer

Na het dansen gingen we meestal naar 52nd street, daar waren veel jazzclubs en via een luidspreker aan de buitenkant kon je op straat horen wie er optrad, we bleven soms wel wat lang staan op straat en werden dan binnen gevraagd door de “buitenwipper”, die in dit geval een omgekeerde functie had.

De drankjes waren erg prijzig en meestal kwam er een juffrouw bij je aan tafel zitten, waarmee je, tegen betaling, kon dansen.

Tina Turner heeft er nog een liedje over gemaakt “I am your private dancer”.

De rekening viel altijd tegen en als je niet betaalde, dan trad de buitenwipper op, maar dan in de normale richting.

Echter tegen sluitingstijd had je soms geluk, dan betaalde je tafeldame de rekening op voorwaarde dat je haar met de “yellow cab” naar huis bracht.

Het resultaat de volgende morgen was gelijk, je was compleet leeggeschud, geen cent meer op zak, maar ja, je had wel een bevredigende avond gehad.

N.B.

Wat opvalt van de naam Hoboken het volgende;
aan de rivieren Hudson, Schelde en Maas ligt er aan de rechterkant van de rivier stroom afwaarts een gebied genaamd Hoboken.

Zowel in New Jersey, Antwerpen en Rotterdam.

Het verband heb ik nooit kunnen ontdekken, als iemand het weet, laat het mij weten ?

.....
.....

- Sparks+ -

Intussen in De Meander

Sinds 15 september is de Meander terug geopend op dinsdag en donderdag.

Geschiedenis van de wijk – Alex Elaut

De Desguinlei.

Burgemeester Jan van Rijswijck stierf op 53 jarige leeftijd. Hij had een zwakke gezondheid en was vaak bedlegerig. Vanaf 1896 verbleef hij regelmatig in Testelt bij een bevriend bankier. In 1902 was hij een jaar afwezig.

Hij werd toen permanent vervangen door Schepen voor Onderwijs Victor Desguin als dienstdoend burgemeester. Deze Belgische arts werd geboren in Mariembourg op 30 januari 1838 en overleed te Antwerpen op 8 juli 1919. Als schepen heeft hij verschillende nieuwe scholen en buurtbibliotheken opgericht. Op wikipedia kan je nog heel wat meer lezen over wat deze ijverige man gedaan heeft voor het welzijn van de Antwerpenaar. Tweemaal heeft hij als vrijzinnig liberaal naast de burgemeesterssjerp gegrepen. De eerste keer na de dood van Jan Van Rijswijck en een tweede maal na het overlijden van burgemeester Alfons Hertogs. De katholieke regering gunde hem het burgemeesterschap niet. Alfons Hertogs was aannemer van openbare werken en de broer van de bekende architect Jos Hertogs. Deze laatste heeft heel wat prachtige herenwoningen in Antwerpen en in de wijk gebouwd voor een kapitaalkrachtig publiek. Van burgemeester Hertogs is er geen enkel spoor meer te vinden in het Antwerps straatbeeld. Geen standbeeld en geen straatnaam. Victor Desguin heeft als troostprijs wel een straatnaam gekregen. De Wilrijkse Vest (1874) tussen de Lange Elzensstraat en de Jan van Rijswijcklaan werd in 1920 Desguinlei. Voor de oostelijke helft tot aan de Generaal Lemanstraat gebeurde de naamgeving pas in 1936. Dit op verzoek van de bewoners.

Het stukje tussen de Karel Oomsstraat en de Generaal Lemanstraat kende op 24 jaar tijd drie straatnaamwijzigingen. Voor 1912 (toen nog Berchem) Vestingstraat. Van 1912 tot 1936, Wilrijkse Vest en vanaf 1936 Desguinlei. En nu nog is er nog verwarring voor dit gedeelte. Op heel wat stadsplannen staat nog Binnensingel....

De Brialmontomwalling. 4 jaar om op te richten en 100 jaar om af te breken.

Vanaf 1860 wordt er een dikke lijn getrokken rond Antwerpen.

Je kwam er vanaf 1864 enkel in of uit via 15 monumentale stadspoorten. Dat deze monumentaal waren, was een toegeving om toch nog iets esthetisch te maken van deze militaire architectuur.

Eenzame Wilrijkse poort over de Bronstraat (doorsteek 1910)

Dit hebben we te danken aan de Antwerpse architect Felix Pauwels (Felixarchief). De poorten waren monumentaal intra muros, maar zeker niet als je naar Antwerpen kwam. Het was de bedoeling om de vijand buiten te houden. Het moest oninneembaar zijn. In de 19de eeuw sprak men niet van de Stad Antwerpen, maar van de Vesting Antwerpen. Het waren niet alleen vesten en wallen maar ook kazernes. Vele Antwerpenaren waren tevreden toen in de jaren 60 deze verwaarloosde constructies werden afgebroken. Lang leve de vooruitgang met een nieuwe Kennedytunnel. Gedaan die lange wachttijden aan de Waaslandtunnel om naar de kust te rijden.

De eeuwenoude Generaal Lemanstraat liep "dood" op de Kazerne 9/10. Hier logeerden heel wat soldaten die ook regelmatig dorst hadden. En zo ontstonden in de buurt heel wat cafés en buurtwinkels. Café Zonlicht is één van de laatste op de Desguinlei en wordt nu meestal bevolkt door dorstige werknemers uit de buurt. De gronden stijgen in waarde binnen de wallen en er wordt duchtig gebouwd en versnipperd. Door het prachtige domein Biart (3,5 ha groot) wordt in 1875-76 de Biartstraat en de Somersstraat getrokken. Deze laatste wordt na 1912 Bronstraat. In Antwerpen is er al een Somersstraat.

De naam is vermoedelijk een toevallige administratieve schepping of een verkeerde vertaling. Een bron is hier nog niet gevonden. Over het Hof van Biart wordt later meer verteld. Opvallend is ook dat er op de Desguinlei en Biartstraat al vlug paardenstallen en koetsverhuurbedrijven, een smidse en zelfs een heuse manege worden gebouwd. Door het openstellen van het Nachtegalenpark wordt er een ruiterroute aangelegd. Vanaf 1910 wordt er een nieuwe doorsteek gemaakt in de wallen over de Bronstraat. Gedaan om door die enge Wilrijkse Poort te wringen. Er waren nieuwe recreatieve mogelijkheden op het Wilrijkse Plein. De Antwerpse vliegweek was één van de toppers. De nieuwe bewoners van de Desguinlei konden vanaf hun hoogste verdieping naar het eerste “vliegplein” van Antwerpen kijken. De weeskinderen van de Durlletstraat kregen het voorrecht van de militaire overheid om op donderdagnamiddag op de wallen te spelen (nu nog een stompje Wezenberg, naast het zwembad).

De grenspaaltjes van de Brialmontomwalling

Tussen 1860-1864 is de Brialmontomwalling (genoemd naar de ontwerper Alexis Brialmont) gebouwd. 100 jaar later is de definitieve sloop begonnen. Enkel nog twee leeuwenkoppen van de Geniekazerne zijn nu te vinden in het nieuwe park langsheen de Binnensingel in Berchem. Maar de Desguinlei heeft nog materiële relictten. Wanneer de omwalling werd gebouwd, moest er een afstand gehouden worden van 585m tussen de civiele stad en de militaire gronden. Deze werd gemarkeerd met arduinen paaltjes van 46 cm hoog op 30 x 30 cm. Op elk paaltje staat een hoofdletter en een cijfer gebeiteld. Van deze paaltjes zijn er nog 4 aanwezig (hoogstwaarschijnlijk de laatste) tussen de Karel Oomsstraat en de Gen. Lemanstraat op de Desguinlei. Je kan er twee bovengronds vinden ter hoogte van nr 20 en 16 en twee gelijk met het maaiveld op het nr 74 en tussen 86-88. Op deze punten heeft de bouwlijn een knik.

Aan de dienst erfgoed van de Stad Antwerpen gaan we vragen om de twee “bedolven” stenen terug naar boven te halen. Zo ligt in de voortuin van het kasteeltje Von der Becke (woning Herbosch) nog altijd een grenssteen tussen Berchem en Antwerpen verkeerd. Tijdens wegeniswerken heeft men de steen over de straat gedragen en gelegd waar men hem kwijt kon. Moet eigenlijk op de hoek tussen de Prins Albertlei en de Gen. Lemanstraat. Kan misschien ook terug geplaatst worden.

Van het smalste huisje in de buurt tot de grootste cultuurinstelling van Vlaanderen.

café Zonlicht met rechts het smalste huisje van de buurt.
Amper 3 m breed

Verschillende woningen op de Desguinlei zijn afgebroken of verbouwd. Toch zijn er nog merkwaardigheden. Op nr 14 het smalste huisje van het Zuid. Geen 3m breed. Vroeger woonde er een duivenmelker. Ideaal dakterras nu. Op nr. 50, nu de bank Lanschot, voordien de manege Albertdienst vanaf 1889. Tot ongeveer 1988 werden er jonge paarden en veulens gestald. Het was leuk om met de kinderen naar de paardjes te gaan kijken. Dan heb je de fraaie burgerhuizen van architect G. Matthyssens rond 1911 op de nummers 52-54-56 en 58. Op nr 64 de

moderne atelierwoning van Atelier De Bondt (met achteraan nog oude paardenstallen).

De burgerhuizen van Matthyssens die gebouwd zijn als huurwoningen voor kapitein Lekeu, lopen verder onder de nummers 66-68-70 en 74-76-78-80. Op het nummer 74 was in 1906 een koeiestal. De tante van de acteur Luc Philips verkocht hier aan de deur schepijs bij mooi weer.

Over het kruispunt met de Karel Oomsstraat werd in 1959 een nieuw kinderziekenhuis gebouwd Louise Marie. Men vond het belangrijk een ziekenhuis te bouwen in het groen. De Desguinlei was hier toen nog een aardenweg. Beetje achterin stond de boerderij van Mertens.

De buurt kwam hier verse groenten en melk halen. In 1997 werd het ziekenhuis gesloten. Er zijn twee pogingen geweest om kantoortoren te bouwen op deze plaats. Men is nu volop bezig met het woonproject Louise-Marie met 207 appartementen (arch. Poponcini & Lootens). Een deel van het park Hertoghe is ingenomen door een luxe appartementsgebouw en het monumentaal Hotel en kantorencomplex van architect Miletto uit 1982-84. Vanuit de lucht heeft deze glasconstructie de vorm van een diamant.

Zwembad Wezenberg kwam er in 1969 (architect Smets) en het Vlaams Muziekconservatorium 1963-2010 (architect L. Stynen en Stefaan I Beels) Een hele architectuurboterham voor deze drukke verkeersader.

En nu wachten we op de overkapping van de Ring om terug met het paard naar het Nachtegalenpark te rijden. Hopelijk kan dit ook op 4 jaar gerealiseerd worden.

Net nog een krantenartikel van 1990 in handen gehad. Hierin stond het verhaal van een Antwerps schepen dat al de huizen op de Binnensingel vanaf Berchem Station tot het Zuid moeten verdwijnen en vervangen worden door kantoorgebouwen. Op het Berchems gedeelte is dat ook gedeeltelijk gebeurd. In ons gebied gelukkig niet. We zien de laatste jaren een kentering dat de projecten van kantooraanvraag omgevormd worden tot appartementsgebouwen(b.v. project Louise-Marie) Op de Desguinlei zijn de laatste tijd weer heel wat jonge mensen komen wonen. Dat geeft hoop.

Alex Elaut

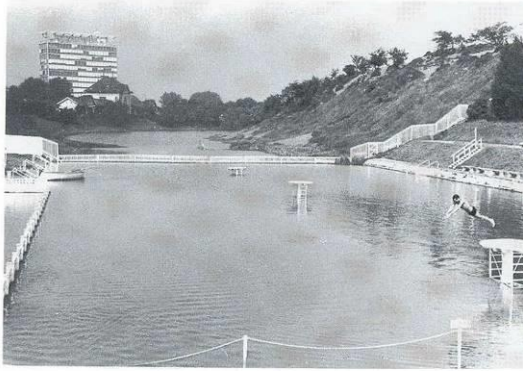
Stadsgids van Antwerpen

alex.elaut@proximus.be

Desguinlei 70

2018 Antwerpen

Tel 0478 311253

Openlucht Zwembad Wezenberg. Zwemmen in vestingwater. Rechts de Wezenberg. Foto omstreeks 1963. BP-building is voltooid. Dit zwembad had goed van pas gekomen deze zomer. Wie heeft er nog foto's van dit zwemparadijs.

de aanleg van een nieuw voetpad rond 1927. Een slijpschijf bestond nog niet. De dals werden op maat met de hand gekapt. Op de hoek met de Bronstraat was ook een herberg waar soep werd gemaakt voor de werknemers van Minerva.

Luchtfoto van Guido Coolens. Vermoedelijk rond 1969-70. Zwembad Wezenberg is in aanbouw. Nog geen verkeerslichten op het kruispunt Karel Oomsstraat. Domein Hertoghe nog één groot natuurgebied.

Het Vlaams Muziekconservatorium op de plaats van het openlucht zwembad. Aan de overzijde de nog bestaande servitudeweg naast de "Mercatorbuilding" naar de woningen J. Van Rijswijcklaan. Onderaan zie je nog de aanzet van de oude doorsteek naar het Nachtegalenpark. Rechts hiervan stond de Wilrijkse Poort. Op deze plaats is nu de tunnel.

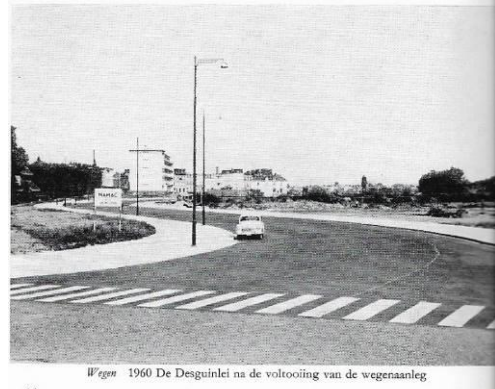
Zicht op de Desguinlei in 1926 met de doorsteek naast de Wilrijkse Poort.
Vrije doorgang voor tram 5. Achteraan de Wezenberg

Desguinlei 1959

Wegen Oude toestand van de Desguinlei tussen de Jan van Rijswijkkiaan en de Karel Oomsstraat

Wegen 1960 De Desguinlei na de voltooiing van de wegenaanleg

46

Desguinlei van aardeweg tot drukke verkeersweg

Desguinlei en de Minervafabrieken in de jaren twintig. (uit een catalogus van autofabriek Minerva)

Bezoek van Groen

De voorbije maanden waren voor de woonzorgcentra heel erg zwaar. Bewoners en hun familie, personeelsleden, directie, ... moesten zware stormen trotseren.

En ook de volgende maanden zullen zwaar zijn.

Vlaams parlementslicid Ann De Martelaer volgt voor Groen de commissie Welzijn. Ze focust daar voornamelijk op het beleid rond ouderen en personen met een handicap.

Zij wil graag de woonzorgcentra bedanken voor hun inzet. Daarom is ze dinsdag 8 september in de namiddag langs een aantal woonzorgcentra geïogd met een klein symbolisch cadeautje. Haar route is een kleine 7 km. De gemiddelde afstand die iemand in de zorg dagelijks aflegt tijdens zijn of haar werkdag. Op full-time basis is dat zelfs 130 km per 4 weken of met andere woorden 3 marathons in een maand. Indrukwekkend.

Bedankt Ann De Martelaer voor de mooie attentie.

September in beeld

In de buurt

Ook deze maand zijn er jammer genoeg nog geen activiteiten gepland in de buurt. De buurtkring blijft echter actief en een maandelijkse krant wordt uitgegeven. Wil u deze ook graag ontvangen?

Laat het even weten aan buurtcoach Inge of schrijf jezelf in voor de digitale nieuwsbrief via deze [link](#).

Facebook pagina : Er is nog leven in de woonzorgcentra

Afgelopen maand hebben we een facebookpagina opgericht met de slogan “ Er is nog leven in de woonzorgcentra “ om positief nieuws uit woonzorgcentra in tijden van corona de wereld in te sturen. Na de eerste weken hadden we al 2000 volgers behaald. Nu staat onze teller 2434 leden. Verschillende woonzorgcentra of het personeel daarvan zijn lid en delen activiteiten en vele mooie momenten.

Oproep Kaartclub

Vanaf 9 oktober starten we terug met een kaartclub. Dit momenteel elke vrijdag om 14u30 in De Meander. Wie graag wilt deelnemen, er zijn enkele voorwaarden aan verbonden aangezien we met verschillende bubbels samen zullen zitten. Bij de eerste ontmoeting worden deze voorwaarden en maatregelen uitgelegd. Geef graag bij interesse een seintje aan iemand van Wonen en Leven.

Oproep Riksja

Zin in een ritje met de Riksja? Laat het ons zeker weten. Zo lang het weer het toelaat zal de Riksja zo vaak mogelijk van stal gehaald worden om jullie de mooiste stukjes van Antwerpen te laten zien.

Activiteitenkalender

dag	datum	uur	activiteit
Donderdag	1 oktober	10u45	Bewegingsgroep 1AB
Vrijdag	2 oktober	10u45 14u30	Eucharistie in de Meander Concert Raf en Herman in Café Biart
Maandag	5 oktober	10u30 14u30	Atelier : Confituur maken Activiteit natuurreportdag mav werelddierendag 2A
Dinsdag	6 oktober	14u30	Philippe Herreweghe op groot scherm in Café Biart
Woensdag	7 oktober	10u30 14u00	Atelier : bloemschikken Bloemen worden uitgedeeld
Donderdag	8 oktober	10u30 10u45 15u00	Nieuwsgroepvoorbereiding Bewegingsgroep 1AB Nieuwsgroep in de Nottebohmzaal
Vrijdag	9 oktober	10u45 14u30 14u30	Eucharistie in de Meander Kaartclub in de Meander Bewegingsgroep GLV
Maandag	12 oktober	10u30 14u30	Atelier : Hartverwarmers boek voorstelling in Café Biart
Woensdag	14 oktober	10u30 14u00 14u30	Atelier : Herfstdecoratie in de Linde Smul : ijsjes op de kamer van Bart Quinque op 2A
Donderdag	14 oktober	10u30 10u45 15u00	Nieuwsgroepvoorbereiding 2A Bewegingsgroep 1AB Nieuwsgroep in de Nottebohmzaal
Vrijdag	16 oktober	10u45 14u30 14u30	Eucharistie in de Nottebohmzaal Kaartclub in de Meander Bewegingsgroep GLV
Maandag	19 oktober	10u30 14u30	Atelier : Reminiscentie Herfst op 2A

Woensdag	21 oktober	10u30 14u30	Atelier : Bloemschikken Bloemen worden verdeeld
Donderdag	22 oktober	10u30 15u00	Nieuwsgroepvoorbereiding Nieuwsgroep
Vrijdag	23 oktober	10u45 14u30	Eucharistie in de Nottebohmzaal Concert Accordeon in Café Biart
Maandag	26 oktober	10u30 14u00	Atelier : Herfstdecoratie maken op 2A
Dinsdag	27 oktober	14u30	Toon Hermans op groot scherm in Café Biart
Woensdag	28 oktober	10u30 14u30 14u30	Atelier : Schilderen thema Herfst Smul : ijsjes op de kamer van Bart Quinque op 2A
Donderdag	29 oktober	10u45 14u30	Bewegingsgroep 1AB Schoenenverkoop Vago in de Nottebohmzaal
Vrijdag	30 oktober	11u30 14u30	Mossselfestijn in Café Biart Kaartclub in de Meander

De planning kan nog wijzigen. Raadpleeg daarom ook de weekkalenders die in de leefgroep omhoog hangen. Voor de bewoners van de Foyer is er een ander activiteitenprogramma, dat u op de afdeling kan raadplegen.

Team wonen en leven

Sinds Corona om het hoekje kwam kijken was het ook in het team wonen en leven, voortdurend aanpassen en inspelen op wat wel kan en wat niet. In september starten we de bewonerskringen terug op per afdeling om af te toetsen waar de behoeften liggen.

In september werden, de groepsactiviteiten langzaam terug opgestart. Bewoners kunnen voortaan deelnemen aan de overkoepelende activiteiten omdat wij de afstand tussen de verschillende bewonersgroepen bewaken. Bij het van en naar de activiteit gaan dragen ze wel een mondmasker.

Daarnaast gaan we de focus nog meer leggen op het individueel coachen van bewoners. De leefgroepbegeleiders worden in de nieuwe visie omgetoverd tot mentoren en gezien het vertrek van Inne hebben we even gereorganiseerd.

Elien blijft mentor om 2a en gelijkvloers, Yasmin zal zich ontfermen over de bewoners van 1ab, Ann blijft mentor op 2b en ook Inge zal terug wat meer te zien zijn op 2b.

We houden de vinger aan de ‘corona’ pols en proberen in deze nieuwe wereld zo goed mogelijk onze werking uit te bouwen. Het zal alleszins een fijne oefening zijn waarbij de bewoners ons de weg zullen wijzen.

Heeft u daar ideeën over? Laat het ons weten.

*Uw artikel in de Nottebohm Actueel?
Dat kan! Stuur het naar animatie@nottebohm.be*

Hallo, ex-collega's, bewoners, het 'verfraaingteam', verzorging, verpleging, directie, familie en vrijwilligers.

Hier een klein bericht van een jong gepensioneerd excollega.

Om te bedanken!!

Om te bedanken voor de vele jaren dat ik mocht meewerken aan een thuis gevoel voor de bewoners via het team woon en leef. Ik bedank de lieve bewoners die trouw mee deden met de ateliers. Het was steeds gezellig en er werd vaak gelachen, de resultaten waren steeds geweldig en dat kwam de verkoop ten goede op vooral de Kerstmarkt. Zo fijn dat ik mijn creativiteit mocht delen met jullie, en dat jullie de resultaten op jullie beurt konden delen met de medebewoners, familie en bezoekers.

Ook de andere activiteiten; uitstappen, muziekbeluisteren, seizoensverhalen, ...deden mij evenveel deugd als jullie.

Bedankt aan mijn (ex) collega's voor de fijne samenwerking in vriendschap en vertrouwen. 15 jaar hebben Inge en ik vertrouwensvol, rustig samengewerkt en de basis gelegd voor de noodzakelijke uitbreiding van het team. Inge, Elien, Ann en met uitbreiding Yasmine en Chantal bedankt om met jullie te mogen samenwerken. Ik heb veel geleerd en ik hoop jullie ook een beetje van mij. Heel veel dank nogmaals voor het mooie cadeau en het onverwachte afscheidsmoment!

Ook nog extra dank aan de mensen van de onderhoud...dit was echt de verrassing van het moment, ontroerend mooie kaart en prachtig boeket...om niet te vergeten.

Bedankt Geert voor her afscheidscadeau dat nog veel reisavontuur zal brengen.

Bedankt verzorging en verpleging, speciaal van 1AB voor de samenwerking en soms leuke babbels.

Maar mijn grootste dank gaat naar de bewoners (en familie) van 1AB om het vertrouwen, vriendelijke woorden en al hetgeen ik van jullie mocht leren. Het is een voorrecht om met ouderen te mogen werken en van hun levens te leren!

Dank u!

23 jaar Nottebohm was een hele ervaring die ik diep in mijn hart meedraag.

Tot ziens

Inne De Boeck

